

Supplerende svar (6/8 02)

Justitsministeren (Lene Espersen):

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet udtalelser fra Rigspolitichefen, Politidirektøren i København og fra Foreningen af Politimestre i Danmark.

Rigspolitichefen har oplyst følgende:

»Rockerrelateret kriminalitet udgør et særdeles stort kriminalitetsproblem. I forbindelse med politiets indsats mod den rockerrelaterede kriminalitet er det af stor betydning, at der er størst mulig tilskyndelse hos befolkningen til at anmelde kriminaliteten, herunder vold, trusler, afpresning med videre.

I den forbindelse er det vigtigt, at det i politikredsene konkret vurderes, hvilke foranstaltninger det, når behovet er til stede, er hensigtsmæssigt at iværksætte med henblik på at beskytte vidner mod represalier med videre.

I langt de fleste tilfælde vil sagerne kunne håndteres lokalt i politikredsene – eventuelt i samarbejde med de sociale myndigheder. Patuljer, bevogtning og overnatning et sikkert sted er blandt de foranstaltninger, der kan tages i anvendelse.

I de helt alvorlige tilfælde, hvor de foranstaltninger, som kan iværksættes af politikredsene, ikke anses for tilstrækkelige, kan Rigspolitichefen iværksætte særlige beskyttelsesforanstaltninger.

Særlige beskyttelsesforanstaltninger iværksættes blandt andet på baggrund af en vurdering af den trussel, der har givet anledning til iværksættelse af særlige tiltag samt en vurdering af det vidne, som skal beskyttes.«

Politidirektøren i København har oplyst følgende:

»Det er Københavns politis opfattelse, at rockerne repræsenterer det mest massive samlede kriminalitetsproblem i Danmark.

I forbindelse med kriminalitetsudøvelsen, der dækker et meget bredt og velkendt mønster, ses anvendt såvel »dummebøder« som stedfortræderkriminalitet.

I mange sager ses et forbehold fra sigtede og vidner med hensyn til at afsløre det miljø, der egentlig står bag kriminaliteten, hvilket beror på en vis frygt for reaktionerne fra rockermiljøet.

Der har igennem mange år været drøftet mulighederne for beskyttelse af vidner og ofre. Ud over de begrænsninger, der følger af retssikkerhedshensynet, er det erfaringen, at der individuelt tages de nødvendige skridt til beskyttelse af

ofre og vidner, når behovet vurderes at være til stede.

Der er i praksis tale om et relativt beskedent antal sager. De spænder vidt fra det ultimative med flytning og identitetsskift til helt beskedne sikkerhedsforanstaltninger. Tiltagene og metoderne afpasses efter den konkrete situation.

Københavns politi har erfaring for, at kommunerne medvirker positivt ved iværksættelse af beskyttelsesforanstaltninger, også når det medfører økonomiske udgifter.

Det er min opfattelse, at der ikke aktuelt er behov for et egentlig regelsæt for iværksættelse af beskyttelsesprogrammer, idet problemerne løses individuelt, når en konkret situation, hvor der er behov for beskyttelse, opstår.«

Foreningen af Politimestre i Danmark har oplyst følgende:

»Det er Politimesterforeningens erfaring, at politiet allerede gør, hvad der er muligt og realistisk for at hjælpe og beskytte de vidner og ofre, der er truede eller bange.

Der må erkendes, at landets geografi, infrastruktur m.v. sætter grænser for beskyttelsen i alle tænkelige situationer. Det reelle behov for beskyttelse skønnes imidlertid i langt overvejende grad at angå midlertidige, beroligende og/eller beskyttende foranstaltninger.

Inden for de gældende rammer og med de eksisterende regler er det muligt at etablere konkrete beroligende og beskyttende ordninger af vidt forskelligt indhold, afpasset efter situationen og den enkelte person.

Beskyttelsen kan i visse situationer ophæves, når gerningsmanden/ gerningsmændene er anholdt og fængslet. I visse situationer må beskyttelsesforanstaltningerne opretholdes i længere tid.

I visse situationer er beskyttelse ikke muligt p.g.a. ofrets egen indstilling og levevis.

Politimesterforeningen er grundlæggende enig i de intentioner om myndighedssamarbejde om offer-/vidnebeskyttelse, der ligger bag det stillede spørgsmål, men mener, at det vil være unødvendigt og reelt umuligt at udarbejde et egentligt formaliseret »beskyttelsesprogram«.

Vidnebeskyttelse skal afpasses efter den konkrete situation, de konkrete gerningsmænd og det konkrete offer. I visse tilfælde er selve anmeldelsen og politiets involvering tilstrækkelig beskyttelse, i visse tilfælde kræves en lidt større politiindsats, og i særlige tilfælde kræver etableringen af en beskyttelsesforanstaltning samar-